

...mer än en klubb...

Notat från Årsmöte dec. 18 2012, samt vad som sig i Klubben sedan dess förevarit hafver.

Mamman hälsade välkomna och konstaterade att han återigen skött sig. De som tack vare honom tagit sig till årsmötet var i åldersordning, dvs. sannolikt vishetsordning:

Mats von Snidare

Nubbe Set

Amal Gam – Enbart delvis, eller bättre uttryckt - enbart tidvis

Sir N. Rang – Enbart hans ande fanns närvarande under mötet. Hur han nu bar sig åt.

Folkbira Birren

Casimir von Adel

Pjotr Potter

Viking Ragnarök

Johan Poängby – Även han hade skickat sitt icke kroppsliga Alter Ego.

Curt-Börje Flinkendent

Arne Wiese

Styv Kuling

Gutta Perka

Bacchus Skrufvhufvud

Alto Lytt

Lobbert Bentz - Mamman

Per Set

Jösses Estén

Anton Plastblom

Berth Engelbrekt

Benjamin Dy Olleson

En broder, som just fått igång sin hörapparat, ropade att detta var en bra hackordning och påkallade en skål för protokollföraren, något som dock Mamman avvisade. Inget smicker här inte förklarade han bestämt.

Dessutom fanns på undantag under delar av mötet och på andra delar utan undantag:

Tenny Svensson

Samt som hedersgäst på prov:

Christian Häger

Mamman räknade på alla sina fingrar och kom fram till att många hade kommit, varför han kunde förklara mötet öppnat.

Nu trängde sig dock vår klubbpoet fram och skaldade:

I ännu ett år vi nu tennis tillsammans spelat

Och mycket av livets goda delat

Må så förbli i många år

Och vi fortsatt som förebild framstår

§ 1 Protokoll från årsmöte 2012

§ 1A Kampen om Wimbledonpokalerna

Vår eminente Biträdande Tournamnet Director, Folkbira, lämnade efter tävlingen en sammanfattande rapport, vilken för övrigt finns att läsa på hemsidan.

Två citat från rapporten förtjänar att upprepas:

- "Vet mig aldrig sett så bra spel som det var på alla tre banorna och aldrig tidigare eller senare har det varit och inte heller kommer att bli så jämnt."
- "Och kan ni tänka er att Mamman som författat alla regler fick se sig själv tillsammans med Berth Engelbrekt som vinnare"

Tre av oss i den nya fortsatt skickliga ledningen rusade naturligtvis genast iväg till vår chefsjurist Pjotr Potter för att fråga om ett dylikt förfaringsätt. Kan man både författa reglerna själv och sen tolka till sin fördel? Var detta inte en rättsskandal? Pjotr plockade ur innerfickan fram det dokument han alltid bär med sig – Klubbens Praxis. Sannolikt har han nytta av detta i hovrätten ibland. Efter noggrann genomläsning förklarade han att det ingenstans fanns något som talade däremot. Frikänd. Han sa det inte, men tänkte säkert, att det lär vara skillnad på att vara oskyldig och att bli frikänd. Det hade han läst någonstans, trodde han. Vi lommade iväg, men tänkte att han nog var värd pokalen, våran Mamma. Sen undrade vi också hur Engelbrekt lyckats få med sig den stora pokalen på flyget till Singapore klockan fem nästa morgon.

§ 1 B Ekonomibiträdets redovisning

Alto Lytt reste sig upp i hela sin längd och såg bestämd ut. Här gällde det att vara tydlig denna gång. I färskt minne hade han sin redovisning för två år sen när han kom till mötet solbränd och iförd förklädnad i fasaden. Misstänksamheten var stor hos bröderna. Vart hade han seglat med vår kassa undrade alla. Hade han haft trevligt? Fanns något kvar? Och förra året berättande Alto i svulstiga metaforer från de sju haven om hur mycket det fanns kvar i kistan. Nu borde bröderna fatta trodde han. Man skall inte vara oroliga. Men tyvärr förstod ingen att det var den lilla kassan han talade om. Vilka äventyr. Man uppskattade Altos berättelser på de sju haven, skålade och undrade när redovisningen om den lilla kassan skulle starta. Nej, denna gång skulle exempel statueras. Budskapet blev kort och tydligt: "Det finns pengar så det räcker i vår lilla kassakista" sa Alto med hög röst och bestämd min och satte sig belåtet ner. Men. Tumult uppstod. Nu blev bröderna ytterst misstänksamma. Vad döljer han? Har han försnillat allt? Inte en sekin kvar? Hur ser klubbens framtid nu ut? Stackars Alto kröp ihop på sin stol.

Mamman räddade situationen genom att utbringa en skål och förklara att vårt ekonomibiträde kan räkna, men att han är sämre på att uttrycka sig så att alla kan förstå. Efter ytterligare en skål såg bröderna dock tveksamt nöjda ut. Alto lär fortfarande undra vad som gick fel...

§ 1 C Inval av provspelare.

Två provspelare hade valts ut bland alla de som bankar på dörren och vill in: Mikael Stig och Tenny Svensson. Vår skarprättare och tillika pråmskeppare Pjotr Potter tog nu över ansvaret. Här skulle rättvisa skipas, hur otrevlig den än såg ut. Detta var han van vid. Platsade de hos oss? Åklagare Per Set inledde, och bredde på som aldrig förr (T.o.m. vi som känner till hans egenskaper i detta avseende var mäktat imponerade. Vi tyckte också det var skönt att han inte övergick till något som han själv kallar franska, vilket han understundom brukar göra när han är riktigt i gasen. Vi var också tacksamma för att han inte med ett ord talade om sin skadade tå). "Båda provspelarna saknade alla de egenskaper som vi i 1890 kräver", ropade Per Set med hög stämma. "Det skulle bli rena katastrofen för 1890 om de släpptes in. Mikael var ju dessutom inte närvarande." Vågade inte, trodde Per. Han hade för mycket att dölja. Domare Pjotr såg nu blek ut. Hur skulle detta sluta? Var det redan kört? Så släpptes Försvarens Flinkendenten fram. Och han var slipad. Han kände sina Pappenheimare. Om jag bara talar en liten längre stund så har de glömt bort vad vår högljudda Åklagare skrikit, lär hans strategi ha varit. Och se. Den funkade. När Pjotr efter ett tag kallade till omröstning kom alla bröder bara ihåg hur fantastiska våra provspelare var. Artiga. Sociala. Trevlig tennis. Alltid vitklädda. Ofta nykissade. Generösa. Riktiga tillgångar. Och Tenny som t.o.m. besegrat självaste Björn Borg. Pjotr hade ett lätt beslut att fatta. Dom slank in. Båda två. Skål utbringade Mamman. Ålderspresidenten såg nu fundersam ut. Är det så man fattar beslut nuförtiden? "Annat var på min tid på banken" lär han ha mumlat. "Då segrade alltid sanningen. Åtminstone i min bank. Eller så bestämde Marcus." Mamman utbringade ytterligare en skål och tyckte att det var fantastiskt med en levande demokrati. Något han alltid efterlyst i Klubben.

§ 1 D Motion från Amal Gam

Amal motionerade, med hänvisning till de stadgar som inte finns, att få slippa bli tilldelad en stor tung medalj i anslutning till sin kommande 85-årsdag. Motivet var att det skulle bli för tungt att bära ytterligare en medalj runt halsen. Alla bröder opponerade sig genast. "Häng den om halsen när du gör dina 100 armhävningar" ropade man i korus. Avslag alltså på motionen. Allt för hälsan sa Mamman och utbringade ytterligare en skål.

§ 1 E Sekreteraren har ordet

Fullkomligt oförberedd reste sig Sekreteraren upp för att hälsa de nyinvalda välkomna i Klubben. Utan Alter Ego, inget medlemskap. På inrådan av Åklagare Per Set hade Sekreteraren utgått från att ingen av de två provspelarna skulle klara sig in. Stor frustration. Inspirationen flödade dock snabbt till och följande proklamerades:

"Ny medlem Sven Tennyson, Vicepoet, hälsas välkommen i Klubben"

Och. "Ny medlem Mickel Räv, Stigfinnare, kommer att hälsas välkommen så snart han vågar komma hem". Någon broder ropade nu att han trodde att Mickel Räv var i Thailand och jagade hönor och att där lär vara ett himmelrike för en sann räv. En och annan panelhöna fanns där också trodde brodern.

Mamman påkallade ordning i leden och utropade en skål för de hårt prövade nya ledamöterna.

§ 1 F Kvällens tack

Broder Dy hade utsetts till att hålla kvällens lilla tacktal. Dy ställde sig upp och berättade i livfulla ordalag om en sannolikt självupplevd resa med tåg, då han fick möjlighet att ratta sin kvinnliga kupégranne ända fram till Stockholms Central. Upprymd över minnet av denna händelse glömde Dy totalt bort sin uppgift, att tacka för kvällens allt goda.

Men vad vore inte vår Klubb utan en fungerande Ålderspresident. von Snidare tackade nu alla berörda med många vänliga ord för ett årsmöte som "fungerade som förr", för året som gått med "flera nya goda initiativ" och fortsatte sedan med att titta tillbaka på gamla tider. Den nya fortsatt skickliga ledningen fick också ett och annat berömmande ord på vägen. Och på den vägen hoppades Ålderspresidenten att det skulle fortsätta...

Därmed förklarade Mamman årsmötet avslutat och tackade alla som hade lyckats kommit dit.

Nedtecknat av er fortsatt ödmjuka Sekreterare

Arne Wiese

Justerat

Arne Wiese

Den fortsatt ödmjuka Sekreterarens återblick över året som gått:

Klubbmatch mot DJK

Den numera traditionella klubbmatchen mot DJK gick av stapeln i Smedslättens nybygge. Som vanligt har alla resultat förkommit. Vi i den nya fortsatt skickliga ledningen funderar nu på att utse en broder med bra minne som fortsättningsvis kan bli Klubbens eget Mannaminne. Vi tycker att det är tråkigt att alla våra segrar i såväl öster- som västerled inte kommer att kunna glädja kommande generationer i Klubben. Tyvärr har vi dock än inte hittat någon broder med tillräckliga kvalifikationer. (Skrufhufvud är ju tyvärr redan upptagen) Efter förkrossande spel kunde vi bjuda våra molokna motståndare på lite förfriskningar och mat. Trevlig tradition som vi gärna fortsätter med, fr.o.m. nu kallad Estén-Spelen efter sin grundare och sponsor, bl.a. med det fina vandringspriset Jösses Pokal.

Våravslutning igen

Den nya fortsatt skickliga ledning i 1890 skäms inte för att förnya sig. Detta nådens år 2013 hade instiftats ett nytt vandringspris till det dubbelpar som lyckades bäst under den numer, inte bara årliga, utan också traditionella våravslutningen. Under två tidigare vårar hade Flinkendenten förplägat oss med både tennisbanor och förträfflig mat och god dryck. Men nu fanns Smedslättens tennisbanor på närmare håll. Efter hård fight vann mycket överraskande Styv Kuling och Anton Plastblom. Vi har bestämt oss för att ha ett alvarsamt ord med Biträdande Tournament Director om hur lottning förrättas, inför nästa års batalj. Enligt Praxis skall s.k. Hasselquistlottning gälla dvs. bäst spelar med sämst. Styv Kuling och Anton Plastblom hade var sin uppfattning om vem som var bäst och vem som var sämst...

Salk 100 år

Och så gick ju Salk och fyllde år. Det lär ha varit för så där 100 år sen man föddes, då med hjälp av några vänliga spelare från 1890. De växer till sig de små. 1890 fick därför den stora äran att hissa flaggan som

bevis för att nu var det sant och oåterkalleligt. Mamman och Ålderspresidenten hade tränat i veckor på olika sorters knopar, och uppdraget kunde utföras till allas belåtenhet. Flaggan kom upp. Rättvänd. De stilrena kavajerna väckte sedvanlig uppmärksamhet och beundran. Tjejerna flockade sig...

”Håll fysiken fin...”

Det går inte att redogöra för året som gått utan att påminnas om vår egen förgänglighet. Klippblom övergav oss. Men vi kommer att ständigt hedra honom när vi träffas genom att ofta sjunga hans kampsång: ”Vill du ha fysiken fin...”.

Styv Kuling ville annorlunda. En sann representant för oss 1890-bröder.

Många skador under året gav långa speluppehåll som följd på flera håll. Ålderspresidentens devis att ”ju mer vi spelar desto friskare blir vi” stämmer nog dock trots allt. Vi har noterat att Nubbe, Sir N och Amal spelar på som aldrig förr. Amal hotar med 100 år som mål. Och slår vi bara tillräckligt många servess på Nubbe så fortsätter han också till den åldern. Sir N verkar piggare än vanligt, så när som på en tillfällig taskig hälsena. Nu hoppas vi bara också på snabb comeback från några nytillträdde apor.

Funktionärsbyte

Vår superbroder, Skrufvhufvud, fyllde under året 70 och bjöd oss alla på allt vad Malte kunde åstadkomma. Epitetet ”super” tilldelas nu Skrufvhufvud då han under många år sett till att vi inte gått törstiga från våra sammankomster. Allt i sann Wallenberganda, den förste superapan. Vi höjer våra glas för Skrufvhufvud och tackar honom för många års fuktiga strupar.

Nubbe, som nybliven Bard, har nu övertagit ansvaret att se till att vi inte går hem törstiga. Vi önskar vår nybenämnde superbroder, Nubbe, lycka till med dessa sina nya grannliga uppgifter.

Nostalgi

Estén hade kallat till nostalgiafton med gamla bilder från förr. Inte ett öga var torrt när vi såg levande bilder från gamla SALK-hallen. Vi kunde konstatera att Curt Östberg faktiskt var riktigt lång och ståtlig. Att Thomas Hallbergs serve inte var så tillkonstlad trots allt – bara före sin tid. Och att tränare Rott verkade riktigt mänsklig – åtminstone utan ljud. När vi såg hur han tränade in Estén backhand kunde vi förstå hur Estén senare kunde besegra självaste Sven Davidson.

Bridge

Den nya fortsatt skickliga ledningen införde bridgeaftnar på försök. Vi tror på devisen ”...mer än en klubb...”. En grundfråga är nu om vi skall behöva spela bridge iklädda vitt? Vi i den nya fortsatt skickliga ledningen har beslutat att så inte skall behöva vara fallet, skickliga som vi är i ledningen.

Efter avslutad återblick trängde sig vår klubbpoet fram igen, inspirerad av vicepoet Tennyson, och deklamerade:

*Den nya fortsatt skickliga ledningen är på plats
Och de sen tre år tagit sats
Att kunna efter-apa Klubbens käre von Snidare Mats
Och se, visst är väl en slutsats
Att en god framtid för Klubben sjösatts*

Er ödmjuke Sekreterare Arne Wiese igen